

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce Ing. J. M.*, bytem M. L., zastoupeného JUDr. Beátou Burianovou, advokátkou, se sídlem Hlavní 161, 353 01 Mariánské Lázně, proti *žalované České správě sociálního zabezpečení* se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen *ČSSZ*), v řízení o žalobě ze dne 21.2.2011 proti rozhodnutí žalované ze dne 27.12.2010 č.j. X o *starobní důchod*,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 27.12.2010 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 30.9.2010 č.j. X i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 10.2.2010 č.j. X **se z r u š u j í** pro vady řízení a věc **se v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je **p o v i n n a** zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce JUDr. Beáty Burianové na nákladech řízení částku ve výši 6.016,-Kč nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku na účet č. X.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou se žalobce *domáhá přezkoumání* rozhodnutí žalované ze dne **27.12.2010 č.j. X**, kterým byly *zamítnuty* jeho námitky a *potvrzeno* rozhodnutí ČSSZ ze dne **30.9.2010 č.j. X**, jímž žalovaná *změnila* své původní rozhodnutí ze dne **10.2.2010**, kterým mu přiznala od 22.1.2010 starobní důchod podle § 29 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen *zákon*). Žalobce zejména vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, protože podle něho je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů pro rozhodnutí, když absentuje odůvodnění, z něhož by byl srozumitelně a jednoznačně informován o důvodech předmětného rozhodnutí, kterými úvahami se žalovaná řídila při hodnocení podkladů a při výkladu právních předpisů a poukázal i na to, že dle § 68 odst. 3 správního řádu by se žalovaná měla také vypořádat v odůvodnění rozhodnutí s návrhem a námitkami žalobce, které v předmětném řízení byly řádně vzneseny. Žalobce

zejména namítal, že **nemá řádně uznánu kategorii I.AA mezi lety 1980-1992**, protože v případě jejího uznání by měl dříve nárok na starobní důchod. **Dále se dožadoval započítání doby pojištění v délce 6 měsíců od 28.7.1997 a mzdy ve výši 67.772,-Kč** s ohledem na rozsudek Okresního soudu Cheb sp. zn. 8C 213/99 ze dne 6.4.2000. Závěrem žalobce zdůraznil, že výpočet výše starobního důchodu žalovanou je nesprávný, když žalovaná dostatečně nezohlednila všechny okolnosti a podklady nezbytné pro posouzení, dostatečně nezjistila skutkový stav celého případu a rovněž nezohlednila odůvodněné námitky žalobce, proto dospěla k nesprávnému právnímu závěru. Žalobce se dožadoval vydání rozsudku, jímž by rozhodnutí žalované ze dne 30.9.2010 ve spojení s rozhodnutím ze dne 27.12.2010 bylo zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu rozhodnutí; navrhl i důkaz výsledkem svědka Ing. P. H., bývalého spolupracovníka, který v rozhodné době vykonával funkci vedoucího odboru bezpečnosti a hygieny práce odštěpného závodu Uranové doly – Západní Čechy K žalobě byl připojen svazek listin, nikoli však kopie napadeného rozhodnutí, jak je stanoveno v § 71 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., *soudní řád správní* (dále jen *s.ř.s.*). (*Kopie napadeného rozhodnutí byla soudu zaslána až k jeho výzvě a doručena dne 8.3.2011 společně s dalšími přílohami.*)

Z kopie napadeného **rozhodnutí ze dne 27.12.2010** vyplývá, že jím žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila níže citované rozhodnutí ze dne 30.9.2010, neboť konstatovala, že při výpočtu starobního důchodu žalobce musí vycházet z evidenčních listů důchodového pojištění a dalších dokumentů upravených v příslušných ustanoveních zákona č. 582/4991 Sb., kterými se v řízení ve věcech důchodového pojištění prokazují doby pojištění a náhradní doby pojištění, včetně vyměřovacích základů získaných zejména v rozhodném období pro stanovení osobního vyměřovacího základu; protože kontaktní osoba společnosti Casino Lil Club a.s. (Mariánské Lázně, dále jen **CASINO**) zaniklé bez právního nástupce dosud nezaslala OSSZ v Mladé Boleslavi nebo ČSSZ kopie uschovaných dokumentů, z nichž by bylo možné zjistit namítanou dobu i vyměřovací základ, získaný v říjnu 1997, proto nemůže ČSSZ zohlednit tyto údaje při výpočtu starobního důchodu. K žalobcem namítaným dobám v I.AA pracovní kategorii žalovaná zdůraznila, že v rozhodnutí ze dne 30.9.2010 vše velice podrobně vysvětlila s odkazem na evidenční materiál nynějšího podniku DIAMO, státní podnik, odštěpný závod Správa uranových ložisek Příbram, ul. 28. října 284 (dále jen **DIAMO**), k čemuž nemá co dodat, proto považuje své vysvětlení uvedené ve změněném rozhodnutí ze dne 30.9.2010 za vyčerpávající a neměnné.

Z kopie předcházejícího **rozhodnutí žalované ze dne 30.9.2010** je zřejmé, že jím žalovaná jím podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., *správní řád*, ve spojení s § 87 zákona č. 582/1991 Sb. změnila rozhodnutí ze dne 10.2.2010 č.j. 550 122 0780 a přiznala žalobci od 22.1.2010 starobní důchod podle § 29 odst. 1 a § 74a odst. 2 zákona ve výši 12.035,-Kč měsíčně s velmi obsáhlým odůvodněním, dle něhož lze plně vyhovět námitkám žalobce proti rozhodnutí ze dne 10.2.2010, jelikož v roce 2009 skutečně získal v námitce avizovanou dobu pojištění i vyměřovací základ jako osoba samostatně výdělečně činná, když dnem 19.3.2010 zaplatil pojistné na sociálním zabezpečení.; tato doba i vyměřovací základ za rok 2009 budou zohledněny při výpočtu starobního důchodu. ČSSZ dále po provedeném šetření zjistila, že v roce 1994 získal žalobce ještě dobu pojištění od 1.2.1994 do 31.12.1994, když vykonával vedlejší pracovní činnost ve společnosti CASINO a z této vedlejší činnosti získal vyměřovací základ ve výši 189.846,-Kč, což bude také zohledněno. Žalovaná také šetřením zjistila, že jí v roce 1994 zaměstnavatel žalobce DIAMO s datem 4.10.2004 zaslal potvrzení o výplatě zvláštního příspěvku horníkům za dobu od roku 1994 do roku 2005. ČSSZ na osobním listu důchodového pojištění (dále jen **OLDP**) v roce 1995 za tento rok zaznamenala sumu 22.800,-

Kč ve správné výši, v roce 1994 zaznamenala pak součet jednotlivých sum tohoto zvláštního příspěvku, avšak v nesprávné výši 210.872,-Kč, proto zhodnotí souhrnný vyměřovací základ v roce 1994 za rok 1994 a dále za roky 1996 a 2005 ve správné výši 227.556,-Kč při výpočtu starobního důchodu. Dále žalovaná mimo jiné ještě uvedla, že CASINO s ohledem na rozsudek Okresního soudu v Chebu (dále jen **OS Cheb**) č.j. 8C 213/99-26 ze dne 6.4.2000, který nabyl právní moci k bodu I. dnem 10.5.2000, nezaslalo ČSSZ opravný evidenční list důchodového pojištění (dále jen **ELDP**), v němž by byla doplněna doba pojištění v říjnu 1997 a vyměřovací základ odpovídající náhradě mzdy ve výši 67.772,-Kč. Uvedený zaměstnavatel písemně dne 31.7.2005 oznámil OSSZ v Mladé Boleslavi, že zajistil úschovnu záznamů a dalších dokladů pro účely důchodového pojištění a jako kontaktní osobu uvedl paní L. B., M. L. ČSSZ vyjádřila, že se dále zabývá ověřováním této skutečnosti, proto uvedenou dobu ani náhradu mzdy nemohla zhodnotit při výpočtu starobního důchodu žalobce, protože tyto skutečnosti nejsou řádně doloženy v souladu s právními předpisy týkajícími se důchodového pojištění. Doby pojištění získal žalobce v pracovním poměru Uranové doly Příbram (nyní DIAMO) v části roku 1980 a 1981, v roce 1982 a v letech 1988 až 1992 (*celkem 5 roků a 175 dní v pracovní kategorii I.AA ve vybraném zaměstnání v hornictví v uranových dolech*) a v části roku 1980 a 1981, v letech 1982 až 1988 (*celkem 6 let a 344 dní v pracovní kategorii I.A v zaměstnání při těžbě, průzkumu a zpracování uranové rudy*) na základě opravného ELDP, který dne 19.3.2004 vyhotovil uvedený zaměstnavatel a následně dne 1.9.2010 písemně sdělil, že ELDP ze dne 15.11.1993 vystavila organizační jednotka uvedené společnosti, která k této činnosti neměla oprávnění (jednalo se o provoz hornické výroby a likvidaci Zadní Chodov), proto mohlo dojít k určitým nepřesnostem při vystavení evidenčního listu. Na opravném ELDP ze dne 19.3.2004, zařazení v letech 1982 do 1987 s kódem 051801 a profesí „mechanik úseku, resp. samostatný mechanik“ vychází z rezortního seznamu Federálního ministerstva paliv a energetiky zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie z roku 1978, který byl v té době v platnosti (viz. *Výnos FMPE č. 6/78 kód 05 18 01 se zapsanou profesí „mechanik – elektromechanik úseku – mistr strojní a elektroúdržby v dole“ s činností „řízení práce dělníků a zodpovědnost za udržování strojního zařízení v provozuschopném stavu v podzemí hlubinných dolů, včetně dílen v podzemí“*) a na opravném ELDP ze dne 19.3.2004 zařazení v letech 1988 až 1992 s kódem 05 08 01 a profesí „mistr strojní údržby v dolech“ vychází z rezortního seznamu Federálního ministerstva paliv a energetiky zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie z roku 1988, který nabyl účinnosti dnem 1.10.1988 (viz. *Výnos FMPE č. 5/88 kód 05 08 01 „mechanik – elektromechanik úseku, mistr strojní a elektroúdržby v dole“ s činností „řízení a odpovědnost za udržování strojního zařízení v provozuschopném stavu v dole“*); v podstatě se pro výkon stejné či obdobné funkce používaly různé názvy např. mechanik úseku, mistr strojní údržby v dole, samostatný mechanik. Všechny tyto názvy náležely k uvedené profesi v rezortním seznamu z roku 1978 (kód 05 18 01) a v rezortním seznamu z roku 1988 (kód 05 18 01). Dobu pojištění zařazenou do I.AA pracovní kategorie získal žalobce jen v počtu 5 let a 175 dní, takže splnil podmínky pro stanovení důchodového věku 55 let (§ 74a odst. 2 zákona), o čemž byl informován. Z připojeného OLDP zpracovaného dne 20.9.2010 (*příloha rozhodnutí ze dne 30.9.2010*) vyplývá, že žalobci byla *dobatečně* započtena doba zaměstnání od 1.2. do 31.12.1994 a doba samostatné výdělečné činnosti (dále jen **OSVČ**) od 1.1. do 13.12.2009.

Dle podání žalobce ze dne 28.3.2011 žádný jiný doklad o zaplacení mzdy ve výši 67.772,-Kč (*kromě zaslané kopie výdajového pokladního dokladu ze dne 8.1.2002*) nemá a jako důkaz o zaplacení navrhl vyžádání spisu OS v Chebu sp.zn. 16E 2461/2000, kdy byl

výkon rozhodnutí ohledně částky 67.772,-Kč zastaven z důvodu, že povinný, tj. CASINO, předmětnou pohledávku žalobci uhradil.

Z vyžádaného spisu Okresního soudu Cheb (dále jen OS Cheb) sp. zn. 16E 2461/2000 vyplývá, že řízení ve věci oprávněného žalobce zastoupeného advokátem JUDr. Petrem Hrůzou, se sídlem Tachov, náměstí Republiky 58, proti povinnému CASINO LIL CLUB a.s., Mariánské Lázně, Anglická č. 336, pro 67.772,-Kč s příslušenstvím bylo pravomocným usnesením ze dne 14.1.2002 zastaveno, protože pohledávka byla uhrazena, což sdělil písemně jmenovaný advokát dne 10.1.2002, přičemž pouze uvedl, že žalobci byla dne 8.1.2002 povinným vyplacena dlužná částka včetně úroků, proto se žádá o zastavení výkonu rozhodnutí (výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí).

Z připojeného spisu zdejšího soudu sp. zn. 16Cad 43/2005 a v něm založeného pravomocného rozsudku ze dne 12.4.2006 vyplývá, že jím byla zamítnuta žaloba žalobce ze dne 14.3.2005 proti rozhodnutí žalované ČSSZ ze dne 10.1.2005, když tímto rozhodnutím žalovaná zamítla žádost žalobce o starobní důchod pro nesplnění podmínek § 76 zákona a § 2 odst. 2 nařízení vlády č. 557/1990 Sb. s odůvodněním, že mu nárok na starobní důchod nevznikl, protože nedosáhl důchodového věku, který v jeho případě činí 63 let. V odůvodnění rozsudku je velmi podrobně popsáno, jaké důkazy (*veškeré rozhodné písemné podklady poskytnuté tehdejší zaměstnavatelem žalobce - nyní DIAMO*) v této věci zdejší soud provedl, avšak neshledal žádný zákonný důvod pro vyhovění žalobě žalobce, když nebyla zjištěna žádná skutečnost pro vyhotovení nového oprávněného ELDZ podnikem DIAMO, tudíž žalobce nezískal alespoň potřebných 10 roků zaměstnání v uvedené pracovní kategorii I.AA, neboť získal pouze 5 roků a 175 dnů.

Z vyžádaného spisu OS Cheb sp. zn. 8 C 213/99 vyplývá, že rozsudkem ze dne 6.4.2000 OS v Chebu č.j. 8 C 213/99-26 bylo rozhodnuto takto:

- I. žalovaný (tj. CASINO) je povinen zaplatit žalobci náhradu mzdy ve výši 67.772,-Kč s 26% úrokem od 15.4.1998 do zaplacení, to vše do 3 dnů od právní moci rozsudku;
- II. žaloba do části 305.354,-Kč se zamítá;
- III. žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení k rukám advokáta JUDr. Petra Hrůzy částku 48.028,-Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Z odůvodnění tohoto rozsudku mimo jiné vyplývá, že z dohody ze dne 10.11.1997 o sporných nárocích mezi účastníky soud zjistil, že se dohodli na skončení pracovního poměru dohodou k 30.9.1997 dle § 43 zákoníku práce z organizačních důvodů pro nadbytečnost zaměstnance; výpověď z pracovního poměru byla prohlášena za neplatnou a žalovaný se zavázal vyplatit žalobci 165.000,-Kč hrubého, přičemž tuto částku, tj. pětinasobek průměrného výdělku, se žalovaný zavázal zaplatit do 20.11.1997 s tím, že jinak je dohoda neplatná. Dále z dopisu žalovaného žalobci ze dne 19.12.1997 zjistil soud, že žalobci na základě dohody z 10.11.1997 převádí žalovaný částku 79.690,-Kč čistého a rozdíl ve výši 19.415,-Kč může být dále projednáván.

Pravomocným rozsudkem KS v Plzni ze dne 9.3.2001 č.j. 11 Co 322/2000-42 byl rozsudek soudu I. stupně, tj. OS v Chebu ze dne 6.4.2000 č.j. 8 C 213/99-26 potvrzen ve výroku pod bodem II., jímž byla žaloba do částky 305.354,-Kč zamítnuta, dále byl potvrzen výrok pod bodem III. a ve výroku pod bodem I. zůstal rozsudek soudu I. stupně odvoláním nedotčen. Z odůvodnění tohoto rozsudku vyplývá, že je třeba mít za to, že dohoda mezi žalobcem a žalovaným byla platným právním úkonem a podle ní došlo ke skončení

pracovního poměru žalobce u žalovaného ke dni 30.9.1997 a v důsledku toho ani otázka náhrady mzdy za dalších 6 měsíců nepřichází v úvahu.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 27.4.2011 po doručení žaloby mimo jiné uvedla, že dle zákona č. 582/1991 Sb. jsou zaměstnavatelé povinni vést a předkládat evidenční listy a hlásit změny rozhodné pro nárok na dávku a jeho trvání a pro výši a výplatu dávky, když tyto doklady žalovaná hodnotí jako ostatní důkazy, není však odpovědná za jejich obsah a pravdivost; pokud se soudním řízením prokáže výkon práce v I.AA kategorii, žalovaná ve věci znovu rozhodne, ale jinak ponechává konečné rozhodnutí ve věci na úvaze soudu. Rovněž uvedla, že neplatnost výpovědi a výše doplácené mzdy nejsou pro žalovanou důkazem o výkonu takové práce, která by zakládala účast na důchodovém pojištění, přičemž nejprůkaznějším dokladem o potvrzení požadovaných údajů je ELDP, když existenci pojištění lze prokázat i jiným věrohodným způsobem, ale jelikož se tak nestalo, nelze požadovanou dobu a výdělek započítat.

Podáním ze dne 28.4.2011 žalobce navrhl, aby si zdejší soud připojil spis OS Cheb sp.zn. 16E 2461/2001, ačkoliv si zjistil, že předmětný spis si již předtím KS v Plzni vyžádal.

Žalovaná ve svém podání ze dne 19.5.2011 uvedla, že OS Cheb v rozsudku uvedl, že žalobci přísluší náhrada mzdy za 6 měsíců ve výši průměrného hrubého výdělku 67.772,-Kč, což je doplatek, respektive rozdíl mezi žalobcem požadovanou částkou 197.772,-Kč a již vyplacenou částkou 130.000,-Kč, ale tyto údaje nepostačují k tomu, aby na jejich základě bez dalšího žalovaná tento vyměřovací základ započítala (žalobce např. neprokazuje vyloučenou dobu). Dále žalovaná uvedla, že žalobce žádá započítat dobu pojištění v letech 1980 až 1992 celou v I.AA pracovní kategorii, ale rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 12.4.2006 sp.zn. 16Cad 43/2005 bylo zjištěno, že žalobce neprokázal doby pojištění v pracovní kategorii I.AA v rozsahu 10 let. Závěrem žalovaná konečné rozhodnutí ponechala na soudu.

Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že údaje uvedené žalovanou ve vyjádřeních odpovídají obsahu spisu a založeno je i uvedené:

* napadené rozhodnutí ze dne 27.12.2010 bylo žalobci doručeno 29.12.2010;

* rozhodnutím ze dne 30.9.2010 (žalobci doručeno 12.10.2010) bylo změněno rozhodnutí ČSSZ ze dne 10.2.2010 tak, že se žalobci přiznává od 22.1.2010 starobní důchod podle § 29 odst. 1 a § 74a odst. 2 zákona ve výši 12.035,-Kč měsíčně, protože bylo možno plně vyhovět námitkám žalobce doručeným žalované dne 7.4.2010 proti rozhodnutí ze dne 10.2.2010;

* rozhodnutím ze dne 10.2.2010 byl přiznán žalobci starobní důchod od 22.1.2010 podle § 29 odst. 1 zákona ve výši 11.377,-Kč měsíčně; k zajištění expedice bylo předáno dne 11.2.2010, avšak ze založené dodejky vyplývá, že zásilka byla připravena k vyzvednutí od 5.3.2010, protože adresát nebyl zastížen; žalobce pak převzal rozhodnutí 15.3.2010, ale z ničeho není patrné, z jakého důvodu tedy byla písemnost uložena na Poště Mariánské Lázně až dne 5.3.2010, tj. téměř tři týdny po předání k zajištění expedice;

* podáním ze dne 1.9.2010 DIAMO k žádosti žalované ze dne 1.6.2010 sdělilo, že při posuzování nároků žalobce je nutné vycházet z opravného ELDP vystaveného v r. 2004 a rovněž bylo uvedeno, že popis v rezortním seznamu u profese 05 18 01 zní: „Mechanik - elektromechanik úseku – mistr strojní a elektroúdržby v dole“, proto se používaly v podstatě pro výkon stejné či obdobné funkce různé názvy např. mechanik úseku, mistr strojní údržby v dole, mistr elektroúdržby v dole, samostatný mechanik, i když náležely k uvedené profesi

v rezortním seznamu, v tomto případě k profesi 05 18 01 (rezortní seznam z r. 1978) či k profesi 05 08 01 (rezortní seznam z r. 1988– nabyl účinnosti 1.10.1988).

Žalobce ve svém podání ze dne 24.6.2011 navrhl slyšet jako svědky J. F., K. K., Z. K. a V.S., kteří pracovali u téhož zaměstnavatele jako on. Dále vyjádřil nesouhlas s tvrzením ČSSZ, že rozsudek OS Cheb ze dne 6.4.2000 není pro žalovanou důkazem o výkonu práce, která by zakládala účast na důchodovém pojištění. Pokud OS Cheb dospěl k závěru, že žalobci náleží mzda za 6 měsíců ve výši průměrného měsíčního výdělku, tak zároveň tomu odpovídá povinnost zaměstnavatele odvést příslušný odvod na sociální pojištění a pokud tak zaměstnavatel neučinil, nemůže tato skutečnost být přičítána k tíži žalobce, jelikož ten neměl možnost tuto skutečnost žádným způsobem ovlivnit.

Žalovaná ve svém podání ze dne 29.6.2011 zdůraznila, že žalobce ve své replice neuvedl žádné nové důkazy, pouze navrhl výslech svědků, a proto setrvala na svém vyjádření.

Dne 29.8.2011 byly zdejšímu soudu žalovanou **doručeny vyžádané dávkové spisy svědků** navržených žalobcem **J. F., K. K., Z. K. a V. S.**, z nichž vyplývá, že:

- * J. F. (nelze zjistit datum přiznání starobního důchodu, dále jen **SD**, - I. pracovní kategorie vykázána v období 1956-1966 dle OLDP připojeného k rozhodnutí ze dne 25.9.1969 o přiznání částečného invalidního důchodu);

- * K. K. (SD přiznán od 1.1.2001 – I.AA uran od 5.2.1976 do 30.11.1989);

- * Z. K. (SD přiznán od 27.8.1994 – IAA uran od 7.10.1965 do 30.4.1988);

- * V. S. (SD podle § 29 a 76 zákona z pověření ministra práce a sociálních věcí přiznán od 30.10.2006 – I.AA uran od 8.8.1980 do 2.12.1990).

Při ústním jednání konaném dne 18.7.2012 (žalobce svoji neúčast omluvil) soud zamítl jako nadbytečný důkaz návrh žalobce na slyšení shora jmenovaných svědků s odůvodněním, že dle zjištění soudu z obsahu spisu (sp. zn. 16Cad 43/2005) vyplývá, že např. Ing. H. neměl v pracovní náplni vedení evidenčních listů, které zpracovávalo mzdové odd.; ve vztahu k pracovnímu zařazení žalobce do pracovní kategorie I.AA uran bylo více než podrobné šetření vedeno v předcházejícím řízení o žalobě žalobce, jak vyplývá z připojeného spisu zdejšího soudu sp.zn. 16Cad 43/2005; ostatní navržení svědci by se maximálně mohli vyjadřovat k tomu, na jakém pracovišti pracovali a zda tam rovněž pracoval i žalobce, ale jelikož zdejší soud měl k dispozici v předchozím řízení originály všech dokladů nacházejících se v evidenci DIAMO, dle nichž byly pořízeny kopie a založeny do soudního spisu, je proto naprosto nadbytečně po téměř 20 letech vyslýchat svědky ke skutečnostem, které jsou obsaženy v dozimetrických i mzdových listech tehdy vyplňovaných na podkladě rozhodných skutečností, které nepochybně poskytl i sám žalobce; tyto údaje ani tehdy nebyly zpochybněny žalobcem; žalobce proti rozsudku ze dne 12.4.2006 nepodal kasační stížnost).

Zástupce žalobce předložil soudu originál dokladu („VÝDAJOVÝ pokladní doklad č.“), jehož kopie byla předtím soudu zaslána, dle něhož byla žalobci vyplacena dne 8.1.2002 částka 133.626,-Kč a upřesnil, že v této částce jsou dle sdělení žalobce obsaženy kromě částky присouzené mu OS Cheb ve výši 67.772,-Kč i příslušné úroky, ale žalobce nemá žádný podklad, ze kterého by bylo možno zjistit kdo a kdy vypočítal, že mu náleží přesně tato částka, když pro něho bylo nejdůležitější, že mu 8.1.2002 tato částka byla konečně vyplacena, a to v hotovosti, ale už ho nenapadlo zajímat se o to, proč je jako účel výplaty uvedeno „pohledávka jistiny“ a také tam není razítko CASINO, natož aby ho napadlo zjišťovat, zda tento jeho předchozí zaměstnavatel splní svoji povinnost a zašle ČSSZ doklad, tj. evidenční

list o tom, že mu byla tato částka soudem přiznaná ohledně skončeného pracovního poměru vyplacena v souladu se zákoníkem práce; částku mu předávala zřejmě účetní kasina paní Čechlovská (alespoň podpis lze takto přečíst).

Závěrem zástupce žalobce navrhl vyhovění žalobě, protože nepochybně prokázal dozimetrickými listy výkon práce v podzemí po převážnou část směny u DIAMO; připomenut byl i nález Ústavního soudu sp.zn. I. ÚS 1415/10 ze dne 23.8.2010 dle něhož je nezbytné při rozhodování pro zařazení do kategorie I.AA se zabývat charakterem práce vykonávané zaměstnancem na pracovišti a nikoli formálním zařazením, které provedl zaměstnavatel; žaloba je důvodná minimálně ohledně částky 67.772,-Kč přiznané žalobci pravomocným soudním rozhodnutím a nemůže jít k tíži žalobce, že jeho tehdejší zaměstnavatel neplnil svoji zákonnou povinnost, tj. vyhotovení příslušného evidenčního listu; žalobce je rovněž přesvědčen, že by mu měla být započtena ještě další doba zaměstnání u CASINO, i když je mu známa skutečnost, že na základě dohody pracovní poměr skončil k 30.9.1997; rovněž byly požadovány náklady řízení celkem 6.016,-Kč dle předloženého písemné vyčíslení nákladů a zaslány na účet č. 71791663/0300, VS 252007.

Zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby, neboť žalobce neprokázal, že by doba pojištění v letech 1980-1992 měla být hodnocena jako I.AA pracovní kategorie a dále nedoložil ELDP jako doklad k zápočtu další doby pojištění po 30.9.1997 u zaměstnavatele CASINO a ohledně předmětné částky 67.772,-Kč.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení; zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo; zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

V této věci se žalobce podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí ze shora uvedených důvodů. Soud pak na základě všech zjištěných skutečností v této věci dospěl k závěru o částečné důvodnosti *žaloby proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 27.12.2010*, jímž zamítla námitky žalobce a rozhodnutí ze dne 30.9.2010 potvrdila. S ohledem na shora uvedená zajištění ohledně požadavku žalobce na započtení částky 67.772,-Kč *dospěl soud k závěru, že jsou dány podmínky nejen pro zrušení napadeného rozhodnutí žalované ze dne 27.12.2010, ale i jemu předcházejících rozhodnutí ze dne 30.9. a 10.2.2010 uvedených ve výroku I. rozsudku, pro vady řízení spočívající v níže uvedených důvodech a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 s.ř.s.). Žalobce však byl pouze částečně úspěšný, a to v části týkající se mzdy ve výši 67.772,-Kč (*náhrada mzdy dle § 61 odst. 1 zákoníku práce za dobu od 1.10.1997 do 31.3.1998*), která mu dle shora citovaných pravomocných rozsudků OS Cheb i rozsudku zdejšího soudu ze dne 9.3.2001 právem náležela, i když dle jeho tvrzení a písemného dokladu (viz shora) byla povinným zaplácena i

s příslušenstvím této mzdy až dne 8.1.2002; úspěšným však žalobce nebyl ohledně požadavku na změnu dosud vykázané pracovní kategorie I.AA uran, neboť dle kopií pořízených z originálů dokladů DIAMO založených zejména ve spisu 16Cad 43/2005 (např. i *osobní dozimetrické listy*, jejichž kopie byly předloženy i žalobcem v této věci, či *mzdové listy* atd.), byly všechny doby pojištění žalobce v této kategorii vykázaný a započteny správně v souladu s tehdy platnými předpisy, ostatně správnost údajů v opravném ELDZ vystaveném v roce 2004 bylo potvrzeno i podáním DIAMO ze dne 1.9.2010 k žádosti žalované, jak konstatováno shora. Oproti předchozímu řízení vedenému ohledně žaloby žalobce pod sp. zn. 16Cad 43/2005 nebyly soudu předloženy žádné nové hodnověrné relevantní důkazy, které by odůvodňovaly případnou změnu v evidenci doby pojištění ve zvýhodněné I.AA pracovní kategorii. Žalovaná se v rozhodnutí ze dne 30.9.2010 vypořádala dostatečně se všemi námitkami žalobce ohledně doby pojištění v pracovní kategorii I.AA uran, jak je zřejmé z odůvodnění rozhodnutí, kdy dospěla ke stejnému závěru jako soud.

Je sice nepochybné, že tehdejší zaměstnavatel žalobce CASINO nesplnil svoji zákonnou povinnost vyhotovit příslušný ELDZ po vyplacení předmětné náhrady mzdy žalobci, ale tato skutečnost nemůže jít k tíži žalobci, který tuto situaci nezapříčinil. Základním podkladem pro prokázání doby pojištění a výše příjmů z něho je sice ELDZ, ten ale není veřejnou listinou, takže není pouze výlučným důkazem či důkazem vyšší důkazní hodnoty a nesvědčí mu ani nevyvratitelná domněnka pravdivosti, pouze je způsobilý dokládat pravdivost tvrzených skutečností (zaměstnavatelem), jak ostatně vyjádřil i Nejvyšší správní soud (dále jen *NSS*) v rozsudku č.j. 3Ads 81/2010-493 ze dne 13.1.2011). Vzhledem k tomu, že ve spisu OS Cheb sp. zn. 8 C 213/99 jsou založeny originály listin prokazující výši příjmů žalobce ve vztahu k předmětné náhradě mzdy, lze z nich vycházet i pro další řízení žalované, přičemž ověřené kopie těchto listin budou žalované zdejším soudem poskytnuty pro další řízení. Soud nezná za takové situace průkaznější doklad, než jsou pravomocné rozsudky soudu. Žalobci však nelze započítat delší dobu pojištění z titulu zaměstnání u CASINO, jelikož na základě uzavřené dohody ze dne 10.11.1997 shora citované skončil pracovní poměr k 30.9.1997 a tuto dobu zaměstnání/ pojištění má žalobce v OLDP řádně vykázanou, stejně jako i dobu od 21.10. do 31.12.1997, kdy trval u společnosti Marienbau s.r.o. v Mariánských Lázních jeho vedlejší pracovní poměr.

Rozhodnutí žalované ze dne 10.2.2010 bylo zrušeno pro nepřezkoumatelnost, která způsobuje vady řízení, jelikož od 1.1.2010 je příslušný § 29 zákona členěn na odstavce 1 až 5, přičemž ve výroku uvedený odstavec 1 je dále členěn na písmena a) až k), což žalovaná nerespektovala, když přiznala starobní důchod pouze dle § 29 odst. 1 zákona. Dále není z rozhodnutí vůbec patrné, kdy žalobce dosáhl důchodového věku a na základě jakých rozhodných skutečností, jelikož dle data jeho narození uvedeného v záhlaví rozhodnutí je jeho důchodový věk 63 roků a 4 měsíce.

Následné rozhodnutí žalované ze dne 30.9.2010 bylo zrušeno pro nepřezkoumatelnost a nesrozumitelnost způsobující vady řízení, jelikož jím žalovaná sice vyhověla částečně námitkám žalobce doručeným žalované dne 7.4.2010, ale pochybila, když nevyhověla žádosti žalobce o započtení soudem pravomocně přiznané náhrady mzdy ve výši 67.772,-Kč, i když pro vyhovění by musela učinit ještě další šetření. Nelze však samozřejmě přehlédnout ani to, že žalobce neposkytl žalované v tomto směru vyčerpávající součinnost, když jí nepředložil všechna shora citovaná rozhodnutí OS Cheb i Krajského soudu v Plzni týkající se předmětné náhrady mzdy a její vyplacení s vyznačenou právní mocí, aby žalovaná mohla vše řádně

zhodnotit, event. provést ještě další šetření. Soud však ani nezjistil, že by v předloženém dávkovém spisu vedeném ohledně žalobce bylo založeno zjištění OSSZ v Mladé Boleslavi týkající se bývalého zaměstnavatele žalobce CASINO i kontaktní osoby uvedené v odůvodnění rozhodnutí ze dne 30.9. i 27.12.2010 ve vztahu k nezaslání opravného ELDZ. Nebyla ani odstraněna pochybení zjištěná soudem v rozhodnutí ze dne 10.2.2010, když i ve výroku tohoto rozhodnutí žalovaná uvedla § 29 odst. 1 zákona, avšak příslušné písmeno také neuvedla.

Napadené rozhodnutí ze dne 27.12.2010 bylo zrušeno také pro nepřezkoumatelnost a nesrozumitelnost, tedy pro vady řízení spočívající v tom, že nebyly odstraněny soudem zjištěná pochybení žalované v rozhodnutích ze dne 10.2. a 30.9.2010, čímž žalovaná zatížila zjištěnými vadami i toto rozhodnutí, když zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ze dne 27.12.2010.

Soud konstatuje, že shledal opodstatněným žalobní bod týkající se pouze nezapočtení náhrady mzdy ve výši 67.772,-Kč pro výpočet přiznaného starobního důchodu, ale ostatní žalobní body nebyly shledány důvodnými, jak vyplývá ze shora uvedeného.

Žalovaná v této věci nejprve vyhodnotí na základě všech shora uvedených dokladů a podkladů nově prokázané rozhodné skutečnosti a to vyplacení pravomocně soudem přiznané náhrady mzdy ve výši 67.772,-Kč dne 8.1.2002 žalobci, což je prokázáno shora uvedeným „Výdajovým dokladem“ neobsahujícím sice všechny předpokládané náležitosti, ale vyplacení předmětné částky i s příslušenstvím je podpořeno nezpochybnitelně zastavením výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí pro uhrazení pohledávky povinným (CASINO), jak vyplývá z citovaného pravomocného usnesení OS Cheb ze dne 14.1.2002 (právní moc 7.2.2002) č.j. 16 E 2461/200-27. Poté **vydá nové rozhodnutí**, ve kterém bude **zohledněna pro výpočet starobního důchodu i částka 67.772,-Kč vyplacená žalobci jeho tehdejším zaměstnavatelem a také budou uvedeny rozhodné skutečnosti pro přiznání starobního důchodu žalobci od 22.1.2010**, kdy výrok i odůvodnění budou zcela v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a rovněž i zákona č. 155/1995 Sb., čímž bude žalovaná realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 16/2011 ze dne 18.7.2012.

Soud ještě podotýká, že právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s. a rovněž připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. *v této věci k datu 27.12.2010*.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupce žalobce požadoval náklady řízení dle specifikace předložené soudem dne 18.7.2012 odpovídající příslušnému advokátnímu tarifu, tj. za 4 úkony á 500,-Kč za 1 úkon právní služby (převzetí a příprava právního zastoupení, sepis žaloby, sepis vyjádření, jednání u zdejšího soudu), tj. 2.000,-Kč, a 4x režijní paušál (á 300,-Kč), tj. 1.200,-Kč, cestovné dne 18.7.2012 Mariánské Lázně-Plzeň a zpět 963,-Kč, 8x ztráta času (á 100,-Kč), tj. 800,-Kč, parkovné 50,-Kč, a dále částka 1.003,-Kč, tj. DPH ve výši 20%, neboť ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty (dle zaslané kopie Osvědčení o registraci ze dne 1.11.2005), tedy **celkem 6.016,-Kč**, což je v souladu s § 9 odst. 2, § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a § 13 odst. 3,

§ 14 odst. 1 písm. a), odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (*advokátní tarif*) v platném znění. Přiznanou částku uhradí žalovaná na účet zástupce žalobce č. 145949321/0100 vedený u Komerční banky a.s., když stanovenou lhůtu považuje soud za odpovídající.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 18. července 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně